Td029_2

Στα χίλια οχτακόσια και εβδομήκοντα
Βαγγέλης καπιτάνιος, *ωχ αμάν*, γύριζι στα βουνά
Βαγγέλης καπιτάνιος, *ωχ αμάν*, γύριζι στα βουνά
με γαλανή σημαία και μ' αργυρό σταυρό
με γαλανή σημαία, *ωχ αμάν*, και μ' αργυρό σταυρό.
Όσα βουνά κι αν γύρ'σι κι όσα γκιζέριξι
σαν της Δαδιάς τα μέρια, *ωχ αμάν*, δε βρήκε πουθενά
ν έχει και μετερίζια ν έχει και καμαριά
ν έχει και παλικάρια, *ωχ αμάν*, δεκαοχτώχρονα
που πολεμούν τους Τούρκους τα άτιμα σκυλιά
για να γυρίσουν πίσω, *ωχ αμάν*, στην Κόκκινη Μηλιά.
Βαγγέλης κατιβαίνει κοντά στο Ντεντεαγάτς
Λάζος τον περιμένει, *ωχ αμάν*, στην κρύα βρύσ' κοντά
Βαγγέλης κουρασμένος πέφτει κοιμήθηκε
μια μαχαιριά τον δίνει, *ωχ αμάν*, στη δεξιά πλευρά
τον κλαιν τα παλικάρια τ' κι όλα τα Λάβαρα
τον κλαίει κι η μανούλα τ', *ωχ αμάν*, παρηγορία δεν έχ'.[1]

Στα χίλια οχτακόσια και εβδομήκοντα
Βαγγέλης καπιτάνιος γύριζι στα βουνά
με γαλανή σημαία και μ' αργυρό σταυρό.
Όσα βουνά κι αν γύρ'σι κι όσα γκιζέριξι
σαν της Δαδιάς τα μέρια δε βρήκε πουθενά
ν έχει και μετερίζια ν έχει και καμαριά
ν έχει και παλικάρια δεκαοχτώχρονα
που πολεμούν τους Τούρκους τα άτιμα σκυλιά
για να γυρίσουν πίσω στην Κόκκινη Μηλιά.
Βαγγέλης κατιβαίνει κοντά στο Ντεντεαγάτς
Λάζος τον περιμένει στην κρύα βρύσ' κοντά
Βαγγέλης κουρασμένος πέφτει κοιμήθηκε
μια μαχαιριά τον δίνει στη δεξιά πλευρά
τον κλαιν τα παλικάρια τ' κι όλα τα Λάβαρα
τον κλαίει κι η μανούλα τ' παρηγορία δεν έχ'.

[1] Για το τραγούδι αυτό θα γίνει παραπομπή στη συνέντευξη